

Juryrapport finale Write Now! 2022

Beste publiek en vooral lieve finalisten: Aska, Bowy, Femke, Flo, Lena, Lenna, Linde, Lisa, Margot, Ola, Siep en Thijs,

Voor iets langer dan een week heb ik jullie finale-inzendingen dagelijks met me meegenomen, en in die tijd ben ik een beetje aan ze gehecht geraakt. Afgelopen maandag mocht ik ze met de rest van de jury bespreken, een jury bestaande uit Tom Christiaens, Joost Oomen, Hannah Peters, Teddy Tops en ikzelf. Het was aan mij de eer om van die vergadering een juryrapport te maken, en natuurlijk om jullie vandaag te vertellen wie de winnaars van Write Now! 2022 zijn.

Ik ben erachter gekomen dat het bij het schrijven van een juryrapport moeilijk is om niet in clichés te vervallen. Ik hoef het niet te hebben over trillende vingers en zwetende knieholtes: ik ken het gevoel. Zelfs als je aan het begin van dit juryrapport nog denkt geen kans te maken, voel je de adrenaline waarschijnlijk straks opborrelen. Geniet van de rust nu dat nog lukt, of, als dat niet zo is: veel sterkte. Het is sneller voorbij dan je denkt.

Jullie zenuwen zijn compleet begrijpelijk. De winnaar zit namelijk nietsvermoedend in jullie midden. Sterker nog: misschien is het degene naast je, misschien ben jij het wel.

Toch zijn het niet alleen de winnaars die in de spotlights gezet moeten worden. We moeten het eerst hebben over jullie als groep. Jullie, de Write Now!-finalisten van 2022. De jury was onder de indruk. Het niveau was hoog en we kwamen met enige regelmaat gedurfde keuzes tegen: een openstaande kraan werd een woeste rivier, een veld bleef leeg achter na een stressvolle filmproductie, iemand probeerde diens gender in modale logica te vangen. Wij werden vrolijk van jullie moed en zetten uitroeptekens in de kantlijn op de plekken waar jullie teksten eigenheid toonden.

Het is moeilijk om algemene opmerkingen te maken over de inzendingen, en ik denk dat dat een goed teken is. Waar de ene schrijver uitblonk in het overbrengen van nostalgie door het te hebben over schaduwkonijnen of kneedgum, nam de ander ons mee in ervaringen die verder weg voelden: de dood die zijn werk wel eens moe is, een oudere vrouw die langzaam haar grip op de werkelijkheid verliest. Het was bijzonder om te zien welke thema's jullie bezighouden en misschien nog mooier om te zien op welke manieren jullie daar taal aan toekennen.

De verscheidenheid van de teksten zorgde af en toe voor verdeeldheid in de vergadering. Het ene jurylid stoorde zich niet aan een voorspelbare verhaallijn omdat het zo goed uitgewerkt was, een ander vond weer dat sommige auteurs zichzelf meer uit hadden mogen dagen. Maar een uitdaging is ook een risico: we zagen sommige inzendingen die ontzettend ambitieus waren en - hoewel we ambitie heel graag aanmoedigen - raakten we soms verloren in de hoeveelheid beelden of thema's die in één tekst opgediend werden. Als ik één tip mee mag geven, is het dit: ga op zoek naar die balans. Speel het niet op veilig, maar bouw ook een kader voor jezelf waarbinnen je kunt bewegen. Zoek het randje op van wat je kan en probeer dat randje op te rekken, zonder er al te veel overheen te gaan.

Maar nogmaals: we waren allemaal onder de indruk. Jullie kunnen schrijven, zoveel is duidelijk. Laat je dan ook niet ontmoedigen als je niet in de prijzen valt vandaag. Neem gerust even pauze, gooi een dartpijltje naar een foto van mijn hoofd als het nodig is, maar begin dan weer waar je geëindigd was. Jullie staan niet voor niets in de finale; er schuilt veel potentie in wat we lazen. Ik hoop dat jullie de wedstrijd, ongeacht de uitkomst, als een startpunt zien.

Maar een uitkomst is er natuurlijk wel. Hoe uitdagend het ook was om de teksten te beoordelen, het is ons gelukt om tot een top drie te komen waar we allemaal achter staan.

Voordat ik ga vertellen wie nu die felbegeerde podiumplaatsen heeft gepakt, willen we eerst een tekst eervol vermelden. Deze schrijver schreef een gedichtenreeks die voelde als een vloedgolf. We misten soms wat narratief in het geheel, en een van de juryleden vroeg zich af wat er zou gebeuren als deze dichter zich aan proza waagde. Maar de tekst blijkt van een groot talent, vooral gezien de jonge leeftijd van de inzender. De zintuiglijkheid en de rijke taal die we tegenkwamen namen ons mee naar een wereld die heel eigen voelde. Er was mos dat op zoek ging naar de hemel, er was wasco en aceton, er was een crêpepapiergroen landschap. Soms raakten dit soort pareltjes verloren in de veelheid van de tekst, maar we weten zeker dat je ver gaat komen, **Lisa Scheers**.

Goed, dan gaan we nu door naar wat jullie willen horen: de top drie. Ik zal jullie niet langer in spanning houden.

De derde plek gaat naar een tekst die een bijzondere sfeer schepte. De opzet voelde iets te voor de hand liggend, maar de dynamiek tussen de personages werd op een ontzettend mooie, subtiele manier uitgewerkt. De dialogen werden effectief en realistisch genoemd en van één jurylid kreeg je bonuspunten omdat je de moeite had genomen paginanummers te gebruiken. Het was fijn hoe de omgeving die werd geschetst toevoegde aan het verhaal, maar pas op dat je je niet achter de sneeuw gaat verschuilen. Toch: wanneer de een *voorjaar* op zijn verlanglijstje schrijft terwijl de ander er alles aan doet om te voorkomen dat dat seizoen aanbreekt, heb je ons helemaal mee, **Flo Demeyer**. Verdwijnpunten en vluchtlijnen was een groot plezier om te lezen.

Dan de tweede plaats. De keuze voor het thema van dit verhaal sprak van moed en een grote verbeeldingskracht. Dit is een schrijver die begrijpt dat er niet veel poespas voor nodig is om iets alledaags op een magische manier neer te zetten. De jury waardeerde de perspectiefwisselingen en de waardigheid die uit het verhaal sprak, maar af en toe hadden we gehoopt op iets onconventionelere keuzes. Toch waren we blij dat er in deze tekst vooral iets gevonden werd, ondanks al het verlies. Veel van de zinnen werden dubbel onderstreept, zoals deze: *Onze moestuin werd geplaagd door onkruid en ik had voor de tweede keer Dewi's trouwring opgegraven toen ik begreep dat er iets grondig mis was.* Hiermee zaten we op het puntje van onze stoelen, **Ola Enzler**. Je verhaal over een verwarde vrouw en de man die haar ondanks alles blijft steunen werd ontzettend gewaardeerd door de jury.

Dan zijn we nu aangekomen bij het moment van de waarheid: de eerste plaats. Die gaat dit jaar naar een gedichtenreeks die humor en serieuze thematiek op een prachtige manier combineerde. We zagen een schrijver aan het werk die samenhang weet te creëren zonder al te veel in de herhaling te vallen. Iemand die niet bang is om een verbinding met de buitenwereld aan te gaan. Dat verdient een compliment. De jury was enthousiast over de chronologie in het geheel, en ikzelf schreef veel hartjes bij de beelden die je gebruikte: uitroepetekens in de gordijnen, een met schrikdraad afgezet uitzicht, iemand die in de wasmachine klimt om klein te kunnen blijven. Wij zaten er volledig in, **Bowy Schouten**, en daarom ben jij met *Inblikshade* de winnaar van Write Now! 2022.

Namens de finalejury van Write Now! 2022

Puck Füsers – juryvoorzitter

Hannah Peters

Joost Oomen

Teddy Tops

Tom Christiaens